

En defensa de l'arbre

Com que a La Bisbal no tenim diari propi ni revista hem d'aprofitar ocasions com aquesta per a parlar dels problemes que tenim al davant. Així és com en un programa de l'aplec de la Sardana hom hi planteja problemes de tipus urbà. No tenim cap més mitjà.

La Bisbal s'està quedant sense arbres. Aquest és un dels temes importants del qual s'hauria de parlar extensament.

Repassem breument els carrers i paratges on l'arbre era, temps enrera, l'element important:

- carrer Ramon de Cabrera: pollancre tallats ja fa anys amb la promesa als veïns que se n'hi tornarien a plantar d'una altra classe. 1970 consulta als veïns per veure quins arbres volien en el seu carrer. 1975 encara no s'han fet ni els clots per a plantar-los.
- carrer Germans Sitjar: de tres acàcies en resta una en vida. Les altres dues han mort per etapes. L'una és treta i tapat el forat on tenia les arrels, l'altre és cadàver de cos present des del 1973.
- carrer Pella i Forgas: de quatre pruners bords en resta l'escanyolida figura de tres supervivents, masegats, sense defensa.
- carrer Coll i Vehí: d'una filera d'arbres arbustius a cada banda ara podem contemplar un llastimós desgavell. Els uns trencats, d'altres cremats amb sulfurant, els que resten tenen la vida en perill...
- carretera de Castell d'Empordà: marge ple de lledoners que semblaven centenaris ha estat arrasat no fa gaire.
- carrer Marcel Ralló: plàtans centenaris: arrasat (el complement que tenia amb el jardí de les monges franceses —can Marimon— també arrasat; el supervivent, un cedre centenari magnífic, el poso a la consideració del lector... i del propietari).
- passeig Marimon Asprer: plàtans centenaris escapçats a sis metres d'alçada (!). Cada any hom s'entreté a massegar-ne les noves branques.
- font de l'Arbre: tillers corcats i podrits. S'hauran de tallar. De seguir la tònica d'altres llocs, com que quedarà arrasat, haurem de canviar el nom del paratge.

S'escau aquí de fer l'elogi dels que encara resten, alguns precàriament, en certa manera bons i sans («aguantant el tipus» com se sol dir): placeta Benet Mercader, plaça Albert Camps, plaça Nova, carretera de Calonge, carrer Agustí Font, la magnòlia de can Fina, els del Convent, les palmeres de can Pla i la de can Ginesta, els del Cementiri —la ciutat dels morts—. D'altres encara no poden donar gaire fe de vida ja que formen part de jardins de cases recentment construïdes.

Ara repassem els carrers que per la seva amplada admeten arbres, siguin de la classe que es vulgui i no sabem per quin motiu s'ha deixat de preveure'n la plantació:

- carrer del Carme,
- carretera de Castell d'Empordà,
- passeig Rec del Molí,
- carrer que comunica el d'Agustí Font amb el de Coll i Vehí,